

402**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia 1 marca 2004 r.

w sprawie szczegółowego planu i zakresu programu wymiany przedstawicieli upoważnionych do dokonywania weterynaryjnej kontroli granicznej na terytoriach państw Unii Europejskiej

Na podstawie art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. Nr 165, poz. 1590) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W programie wymiany przedstawicieli upoważnionych do dokonywania weterynaryjnej kontroli granicznej na terytoriach państw Unii Europejskiej, zwanym dalej „programem”, planuje się rocznie udział 17 osób upoważnionych do dokonywania weterynaryjnej kontroli granicznej.

2. Program określa sposób wymiany, okres i miejsc szkoleń osób, o których mowa w ust. 1.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

3. Rekrutację osób, o których mowa w ust. 1, objętych programem w danym roku kalendarzowym przeprowadza Główny Lekarz Weterynarii.

§ 2. Zakres programu obejmuje szkolenie:

- 1) teoretyczne w liczbie co najmniej 16 godzin,
- 2) praktyczne w liczbie co najmniej 24 godzin — dotyczące procedur przeprowadzania weterynaryjnej kontroli granicznej.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*

403**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia 2 marca 2004 r.

w sprawie szczegółowych warunków weterynaryjnych wymaganych przy wytwarzaniu środków żywienia zwierząt zawierających białko zwierzęce

Na podstawie art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 66, poz. 752, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Działalność w zakresie wytwarzania środków żywienia zwierząt zawierających białko zwierzęce prowadzi się w zakładzie wytwarzającym środki żywienia zwierząt, zwanym dalej „zakładem”.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 29, poz. 320, Nr 123, poz. 1350 i Nr 129, poz. 1438, z 2002 r. Nr 112, poz. 976, z 2003 r. Nr 52, poz. 450, Nr 122, poz. 1144, Nr 165, poz. 1590 i Nr 208, poz. 2020 oraz z 2004 r. Nr 33, poz. 288.

2. Działalność w zakresie wytwarzania środków żywienia zwierząt, przeznaczonych dla zwierząt domowych, prowadzi się wyłącznie w zakładach wytwarzających karmy dla zwierząt domowych.

§ 2. Wymagania przy prowadzeniu działalności, o której mowa w § 1 ust. 1 i 2, są określone w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań technicznych i organizacyjnych dotyczących wytwarzania środków żywienia zwierząt (Dz. U. Nr 204, poz. 1984).

§ 3. Zakład powinien znajdować się na terenie ogrodzonym.

§ 4. 1. Zakład wyposaża się w:

- 1) urządzenia do czyszczenia i odkażania pojazdów i kontenerów, w których są przewożone surowce przeznaczone do wytwarzania środków żywienia zwierząt, zwane dalej „surowcami”;

- 2) urządzenia do niszczenia nieprzetworzonych surowców lub produktu gotowego, które utraciły termin przydatności lub nie mogą być wykorzystane do wytwarzania innych środków żywienia zwierząt ze względu na zagrożenie dla zdrowia zwierząt i ludzi;
- 3) odpowiednią liczbę sanitariatów, przebieralni i umywalk dla osób zatrudnionych w tym zakładzie;
- 4) magazyn środków dezynfekcyjnych.

2. W przypadku gdy zakład nie posiada urządzeń, o których mowa w ust. 1 pkt 2, materiały zwierzęce powstałe przy wytwarzaniu niezwłocznie przekazuje się do zakładu przetwarzającego kategorii 1 lub 2, w rozumieniu przepisów o warunkach weterynaryjnych mających zastosowanie do niejadalnych produktów zwierzęcych oraz materiałów niskiego, wysokiego i szczególnie ryzyka, z którym zakład zawarł umowę na przetwarzanie tych materiałów.

§ 5. 1. Zakład powinien posiadać wydzielone pomieszczenia przeznaczone do:

- 1) przyjmowania i przechowywania surowców;
- 2) wytwarzania środków żywienia zwierząt;
- 3) przechowywania produktu gotowego.

2. Pomieszczenia, o których mowa w ust. 1, powinny:

- 1) posiadać ściany i podłogi wykonane z materiałów umożliwiających łatwe czyszczenie i odkażanie, przy czym podłogi powinny być ułożone w sposób ułatwiający odprowadzenie płynów do instalacji kanalizacyjnej;
- 2) być rozmieszczone w sposób uniemożliwiający zanieczyszczenie produktu gotowego i zapewniać utrzymanie całkowitego oddzielenia stref surowca, półproduktu i produktu gotowego;
- 3) być poddawane odkażaniu, dezynsekcji i deratyzacji zgodnie z programem zatwierdzonym przez powiatowego lekarza weterynarii;
- 4) być wyposażone w urządzenia odprowadzające powstałe w nich ścieki do instalacji kanalizacyjnej.

3. Narzędzia i sprzęt używane w pomieszczeniach przeznaczonych do przyjmowania i przechowywania surowców nie mogą być używane w pomieszczeniach, w których są wytwarzane środki żywienia zwierząt.

§ 6. Osoby pracujące w pomieszczeniach przeznaczonych do przyjmowania i przechowywania surowców zmieniają odzież roboczą i obuwie albo je odkażają przed każdym wejściem do pomieszczeń, w których są wytwarzane środki żywienia zwierząt.

§ 7. 1. Pojazdy i kontenery używane do przewozu surowców lub produktu gotowego:

- 1) utrzymuje się w czystości, a proces czyszczenia, mycia i odkażania przeprowadza się zgodnie ze schematem działania przyjętym w zakładzie;

- 2) zabezpiecza przed dostępem zwierząt, w szczególności ptaków, gryzoni i owadów.

2. Czyszczenie i odkażanie pojazdów i kontenerów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, dokumentuje się; dokumentację przechowuje się przez 6 miesięcy od dnia jej sporządzenia.

§ 8. 1. Pojazdów i kontenerów, w których przewozi się materiały paszowe pochodzenia zwierzęcego, nie używa się do jednoczesnego przewozu pasz przeznaczonych dla zwierząt przeżuujących.

2. Jeżeli pojazd, o którym mowa w ust. 1, jest następnie używany do przewozu pasz przeznaczonych dla zwierząt przeżuujących, w celu uniknięcia skażenia krzyżowego poddaje się go czyszczeniu.

3. Jednorazowe opakowania lub pojemniki, w których przewozi się materiały paszowe pochodzenia zwierzęcego, zamyka się w taki sposób, aby ich otwarcie powodowało uszkodzenie zabezpieczeń.

§ 9. 1. Wytwarzanie środków żywienia zwierząt zawierających białko zwierzęce powinno odbywać się w sposób wykluczający obecność białka z gatunku zwierząt, dla których środek ten jest przeznaczony.

2. Środki żywienia zwierząt przeznaczone do skarmiania drobiu i świń, zawierające białko zwierząt tych gatunków, powinny być wytwarzane w odrębnych zakładach albo wytwarzane, przemieszczane i składowane przy użyciu odrębnej linii technologicznej lub w wyodrębnionym cyklu produkcyjnym, przy czym po zakończeniu każdego cyklu produkcyjnego maszyny, urządzenia i pomieszczenia dokładnie czyści się.

§ 10. Środki żywienia zwierząt zawierające białko zwierzęce powinny:

- 1) spełniać wymagania mikrobiologiczne określone w załączniku do rozporządzenia;
- 2) być oznakowane w sposób określony w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 27 sierpnia 2003 r. w sprawie oznakowania środków żywienia zwierząt (Dz. U. Nr 168, poz. 1642 i Nr 205, poz. 1990).

§ 11. 1. Działalność w zakresie wytwarzania mieszanek paszowych nieprzeznaczonych do obrotu, w tym usługowego mieszania materiałów paszowych w celu wytwarzania mieszanek paszowych nieprzeznaczonych do obrotu, prowadzi się w budynku, w którym wyodrębnia się pomieszczenia przeznaczone do:

- 1) wytwarzania mieszanek paszowych nieprzeznaczonych do obrotu;
- 2) przechowywania surowców;
- 3) przechowywania produktu gotowego.

2. Pomieszczenia, o których mowa w ust. 1, powinny być:

- 1) zabezpieczone przed dostępem zwierząt, w szczególności ptaków, gryzoni, owadów;

2) utrzymywane w czystości, w celu uniemożliwienia zanieczyszczenia lub skażenia surowca lub produktu gotowego.

3. Urządzenia służące do wytwarzania mieszanek paszowych nieprzeznaczonych do obrotu powinny być czyszczone:

- 1) przy każdej zmianie gatunku zwierzęcia, dla którego jest produkowana mieszanka paszowa;
- 2) po każdej partii wytworzonej mieszanki — w przypadku usługowego jej mieszania.

4. Pozostałości powstałe w trakcie wytwarzania mieszanek paszowych nieprzeznaczonych do obrotu, które nie nadają się do ponownego przetworzenia, poddaje się zniszczeniu.

5. Mieszanki paszowe nieprzeznaczone do obrotu, stosowane w żywieniu zwierząt przeżuujących, wytwarza się i przechowuje w wydzielonych wyłącznie do tego celu pomieszczeniach.

6. Powiatowy lekarz weterynarii może zezwolić na wytwarzanie i przechowywanie mieszanek paszowych nieprzeznaczonych do obrotu, stosowanych w żywieniu zwierząt przeżuujących, w tych samych pomieszczeniach co mieszanki paszowe dla drobiu i świń, jeżeli stwierdzi, że warunki przechowywania tych mieszanek nie powodują zagrożenia ich mieszaną się.

§ 12. Do czyszczenia i odkażania urządzeń oraz sprzętu wykorzystywanego przy wytwarzaniu środków żywienia zwierząt lub mieszanek paszowych nieprzeznaczonych do obrotu, a także do czyszczenia i odkażania pomieszczeń produkcyjnych przeznaczonych do przechowywania surowców i produktu gotowego powinny być używane środki dopuszczone do obrotu.

§ 13. 1. Surowce, z których wytwarza się półwilgotną karmę dla zwierząt domowych, powinny:

- 1) pochodzić od zwierząt, których mięso zostało uznane za zdatne do spożycia;
- 2) być poddane obróbce termicznej w temperaturze co najmniej 90 °C, mierzonej wewnątrz produktu.

2. Karmę w hermetycznie zamkniętych opakowaniach poddaje się obróbce termicznej o wartości temperatury i ciśnienia F_c wynoszącej co najmniej 3.

§ 14. Surowce, z których wytwarza się karmę dla zwierząt futerkowych, powinny pochodzić od zwierząt, których mięso zostało uznane za:

- 1) zdatne do spożycia lub
- 2) niezdatne do spożycia, przy czym ocena tego mięsa jest poprzedzona decyzją urzędowego lekarza weterynarii.

§ 15. 1. Surowce, z których wytwarza się suchą karmę, powinny pochodzić od zwierząt, których mięso zostało uznane za zdatne lub warunkowo zdatne do spożycia.

2. Karma, o której mowa w ust. 1, powinna być poddana obróbce termicznej w temperaturze co najmniej 90 °C, mierzonej wewnątrz produktu, chyba że surowce użyte do wytworzenia tej karmy zostały wcześniej poddane takiej obróbce.

§ 16. Przepisy § 1, 7—10 i 13—15 stosuje się do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 marca 2004 r. (poz. 403)

WYMAGANIA MIKROBIOLOGICZNE, JAKIE POWINNY SPEŁNIAĆ ŚRODKI ŻYWIENIA ZWIERZĄT ZAWIERAJĄCE BIAŁKO ZWIERZĘCE

Próbki środków żywienia zwierząt, pobrane podczas wytwarzania lub w ustalonym okresie składowania, powinny spełniać następujące wymagania mikrobiologiczne:

Clostridium perfringens (*) — nieobecne w 1 g produktu;

Salmonella spp. — nieobecność w 25 g przy: $n = 5$, $C = 0$, $m = 0$, $M = 0$,

gdzie:

n = liczba próbek,

m = wielkość progowa dla liczby bakterii; wynik uznany jest za zadowalający, jeżeli liczba bakterii we wszystkich próbkach jednostkowych nie przekroczy liczby m ,

M = wartość maksymalna liczby bakterii; wynik uznany jest za niezadowalający, jeżeli liczba bakterii w jednej lub więcej próbek jednostkowych wynosi M lub więcej,

C = liczba próbek jednostkowych, w których liczba bakterii może wynosić między m a M ; wynik jest nadal uznany za zadowalający, jeżeli liczba bakterii w pozostałych próbkach jednostkowych jest równa lub mniejsza od m .

(*) Nie dotyczy karm oraz produktów wytworzonych z nawozów naturalnych.